

เอกสารรับฟังความคิดเห็น
เรื่อง
การแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการออกและเสนอขายตราสารหนี้

ฝ่ายวิจัยและยุทธศาสตร์

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (<http://www.sec.or.th>)

ชั้น 10 อาคารดิทแฮล์มทาวเวอร์ส บี

เลขที่ 93/1 ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ 0-2263-6257 โทรสาร 0-2263-6487

สารบัญ

บทนำ	3
1. การแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ออกหุ้นกู้สามารถออกและเสนอขายหุ้นกู้ได้คล่องตัวขึ้น	4
1.1 การจัดกลุ่มผู้ลงทุนรายใหญ่ และผ่อนปรนเกณฑ์การเสนอขายผู้ลงทุนสถาบัน	4
1.2 อนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาต shelf filing สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ได้	6
1.3 อนุญาตให้ใช้ issuer rating สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภท	7
2. การแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสินค้าในตลาดตราสารหนี้และเตรียมความพร้อมไปสู่การพัฒนาที่เป็นสากล	7
2.1 การเพิ่มปัจจัยอ้างอิงในการออกหุ้นกู้อนุพันธ์	7
2.2 การกำกับดูแลตั๋วเงินที่มีอนุพันธ์แฝง (structured note)	8
2.3 กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีสาขาในประเทศไทยออกตราสารหนี้ได้ทุกประเภท	9

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการก.ล.ต. (“สำนักงาน”) มีนโยบายสนับสนุนการพัฒนาตลาดตราสารหนี้มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถใช้ตราสารหนี้เป็นทางเลือกในการระดมทุน และให้ประชาชนสามารถใช้ตราสารหนี้เป็นทางเลือกในการลงทุน ซึ่งหากสามารถพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้มีประสิทธิภาพแล้ว จะมีส่วนช่วยให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ลดการพึ่งพิงระบบสถาบันการเงินได้อีกด้วย

ในการกำกับดูแลการออกและเสนอขายตราสารหนี้ สำนักงานมีหลักการในการกำกับดูแลที่สำคัญคือ เพื่อคุ้มครองผู้ถือหลักทรัพย์ให้ได้รับข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจและได้รับสิทธิที่พึงจะได้รับในฐานะผู้ถือหลักทรัพย์นั้น ในขณะเดียวกันหลักเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องอำนวยความสะดวกให้ผู้ออกหลักทรัพย์สามารถระดมทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

วัตถุประสงค์หลักในการแก้ไขประกาศเกี่ยวกับการอนุญาตให้เสนอขายหุ้นกู้ที่ออกใหม่ในครั้งนี้มี 4 ประการ ดังนี้

1. เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ออกหุ้นกู้สามารถออกและเสนอขายหุ้นกู้ได้คล่องตัวขึ้น โดยผู้ลงทุนยังคงได้รับการคุ้มครองตามสมควร

2. เพิ่มความหลากหลายของสินค้าในตลาดตราสารหนี้

3. เพื่อเตรียมความพร้อมและรองรับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ไทยไปสู่สากล

ในการนี้ สำนักงานจึงได้ศึกษาแนวทางการกำกับดูแลของต่างประเทศเพื่อประกอบการแก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขข้างต้นอาจมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย สำนักงานจึงจัดทำเอกสารเผยแพร่ฉบับนี้เพื่อรับฟังความคิดเห็น แนวคิดและหลักเกณฑ์ที่จะแก้ไขและเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีโอกาสในการให้ข้อคิดเห็นตามแบบแสดงความคิดเห็นที่แนบมาพร้อมนี้ โดยโปรดส่งแบบแสดงความคิดเห็นกลับไปทาง e-mail address : preecha@sec.or.th หรือ ทางโทรสาร: 0-2263-6487 ภายในวันที่ 30 เมษายน 2549 เพื่อสำนักงานจะได้รวบรวมข้อเสนอนี้มาประกอบการพิจารณาแก้ไขประกาศต่อไป และหากท่านมีข้อสงสัยประการใดโปรดติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ นายปรีชา เสงศรีสมบัติ ฝ่ายวิจัยและยุทธศาสตร์ โทร. 0-2263-6257 หรือ โทรสาร 0-2263-6487

การแก้ไขหลักเกณฑ์การออกและเสนอขายตราสารหนี้

สำนักงานเห็นว่าเพื่อให้การระดมทุนด้วยการออกตราสารหนี้ของภาคเอกชนมีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น และรองรับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ไทยไปสู่สากล สำนักงานจึงมีแนวคิดที่จะปรับปรุงหลักเกณฑ์การออกและเสนอขายตราสารหนี้ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ

1. อำนวยความสะดวกให้ผู้ออกหุ้นกู้สามารถออกและเสนอขายหุ้นกู้ได้คล่องตัวขึ้น โดยผู้ลงทุนยังคงได้รับการคุ้มครองตามสมควร
2. เพิ่มความหลากหลายของสินค้าในตลาดตราสารหนี้
3. เพื่อเตรียมความพร้อมและรองรับการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ไทยไปสู่สากล

1. การแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ออกหุ้นกู้สามารถออกและเสนอขายหุ้นกู้ได้คล่องตัวขึ้น

1.1 การจัดกลุ่มผู้ลงทุนรายใหญ่ (high net worth: HNW) และผ่อนปรนเกณฑ์การเสนอขายผู้ลงทุนสถาบัน

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

ลักษณะของการเสนอขาย	ข้อกำหนด		
	ยื่นแบบแสดงรายการ (filing)	จัดอันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating)	มีที่ปรึกษาทางการเงิน (financial advisor)
เสนอขายวงแคบ *			
เสนอขายผู้ลงทุนสถาบัน	✓	✓	
เสนอขายต่อประชาชนทั่วไป (รวม HNW)	✓	✓	✓

* การเสนอขายวงแคบ หมายถึง การเสนอขายให้แก่ผู้ลงทุน ≤ 10 ราย/10 ฉบับ หรือขายให้ผู้ลงทุนสถาบัน ≤ 100 ล้านบาท

ประเด็นพิจารณา

หลักเกณฑ์ปัจจุบันสำนักงานจะกำกับดูแลการเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นหุ้นกู้ทั่วไป (plain vanilla) หรือหุ้นกู้อนุพันธ์ โดยให้การเสนอขายต่อผู้ลงทุนที่เป็น high net worth (HNW) ต้องปฏิบัติตามเกณฑ์เดียวกับกรณีเสนอขายต่อผู้ลงทุนรายย่อย ซึ่งเข้มกว่าแนวทางของต่างประเทศที่จัดว่าผู้ลงทุน HNW เป็นผู้ลงทุนสถาบัน และมีหลักเกณฑ์เสนอขายต่อ HNW ที่ผ่อนปรนโดยไม่บังคับให้มี filing, rating, และ FA นอกจากนี้ การเสนอขายต่อผู้ลงทุนสถาบันก็ใช้เกณฑ์ที่เข้มกว่าในต่างประเทศ กล่าวคือ มีการบังคับ filing ยกเว้นหุ้นกู้ระยะสั้นที่ออกโดยบริษัทจดทะเบียนและยกเว้น rating ถ้าเป็นการขายหุ้นกู้ระยะสั้นต่อผู้ลงทุนสถาบัน

เนื่องจากปัจจุบันตลาดตราสารหนี้ไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น ผู้ลงทุนมีความเข้าใจและมีอำนาจต่อรองมากขึ้น และเพื่อให้ issuer สามารถกำหนดรูปแบบตราสาร (design product) ในการขาย HNW และ ผู้ลงทุนสถาบันได้คัดเลือกว่าและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ลงทุนมากขึ้น ตลอดจนสอดคล้องกับแนวทางการกำกับดูแลของต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่จะถือว่าผู้ลงทุน HNW เป็นผู้ลงทุนสถาบัน สำนักงานจึงเห็นควรแก้ไขหลักเกณฑ์การออกและเสนอขายตราสารหนี้ต่อ HNW และผู้ลงทุนสถาบันใหม่

แนวทางที่เสนอ

1. ถือว่าการขายผู้ลงทุน HNW เป็นการขายผู้ลงทุนสถาบันประเภทหนึ่ง โดยนิยาม HNW ตามมูลค่าสินทรัพย์ไม่รวมหนี้สิน (gross asset) คือ บุคคลธรรมดาที่มีสินทรัพย์ ≥ 40 ล้านบาท หรือบริษัทที่มีสินทรัพย์ ≥ 200 ล้านบาท โดยมีวิธีการในการกำกับดูแล ดังนี้

1) การขายผ่านตัวกลาง ถ้าเป็นการขายตราสารหนี้ที่มีอนุพันธ์แฝง (structured note) กับผู้ลงทุนสถาบันและ HNW ตามแนวทางที่เสนอข้างต้น หากผู้ออกมิได้เป็นผู้ที่มีใบอนุญาตค้าหรือจัดจำหน่ายตราสารหนี้ (dealer/ underwriter) จะต้องขายผ่านผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจัดจำหน่ายตราสารหนี้ และการขายต้องทำโดยผ่านผู้ติดต่อผู้ลงทุนที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากตราสารหนี้ที่มีอนุพันธ์แฝงจะมีความซับซ้อนและมีความเสี่ยงสูงกว่าตราสารหนี้ทั่วไปจึงควรให้มีการขายผ่านผู้ที่สำนักงานกำกับดูแล แต่สำหรับการขายตราสารหนี้ทั่วไป (plain vanilla) จะไม่บังคับให้ต้องขายผ่าน underwriter

2) การตรวจสอบคุณสมบัติผู้ลงทุนประเภท HNW issuer หรือ dealer หรือ underwriter ที่ติดต่อกับผู้ลงทุนมีหน้าที่เรียกให้ลูกค้าแสดงเอกสารเพื่อให้มั่นใจได้ว่าเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามนิยาม HNW ข้างต้นจริงตามหลัก know your client

ทั้งนี้ สำนักงานอาจพิจารณากำหนดรูปแบบของใบจองหรือใบสั่งซื้อตราสารหนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ลงทุนมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด และมีความเข้าใจในความเสี่ยงของตราสารที่จะลงทุน

2. แก้ไขหลักเกณฑ์การขายผู้ลงทุนสถาบัน(รวม HNW)ให้ใกล้เคียงต่างประเทศโดย ไม่บังคับให้ต้องมี rating แต่ให้เป็นตามกลไกตลาด เนื่องจากปัจจุบันหลักเกณฑ์การลงทุนของผู้ลงทุนสถาบันได้แก่ กองทุนรวม กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) กองทุนประกันสังคม บริษัทประกันภัย บริษัทประกันชีวิต มีข้อจำกัดในการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่มี rating อยู่แล้ว

อย่างไรก็ดี สำนักงานเห็นว่ายังคงควรกำหนดให้มีการ filing เพื่อเป็นเครื่องมือให้ผู้ลงทุนสามารถฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายได้ ตามมาตรา 82 ของพระราชบัญญัติหลักทรัพย์ฯ ในกรณีที่แบบ filing เป็นเท็จ

1.2 อนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาต shelf filing สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ได้

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

สำนักงานอนุญาตให้ shelf filing ได้เฉพาะการขายตราสารหนี้ระยะสั้นเท่านั้น โดยกรณี shelf filing หุ้นกู้ยืมพันธบัตรระยะสั้น underlying จะต้องเป็นตัวแทนที่สอดคล้องกันตลอดอายุโครงการ

หลักเกณฑ์การจัดทำ shelf filing ในต่างประเทศ

ในต่างประเทศจะอนุญาตให้จัดทำ filing เป็นรายโครงการได้ โดยโครงการจะมีระยะเวลาประมาณ 2 ปี และแบ่งเอกสาร filing ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- **base prospectus** ซึ่งเป็นข้อมูลของบริษัท ในต่างประเทศส่วนใหญ่จะอนุญาตให้ใช้ annual report ได้
- **prospectus supplement** เพื่อรายงานการเปลี่ยนแปลงข้อมูลต่างๆ ใน base prospectus
- **pricing supplement** เป็นข้อมูลลักษณะของตราสาร เช่น อัตราดอกเบี้ย วงเงิน วันที่ครบอายุ ปัจจัยอ้างอิง เป็นต้น

ในการยื่น shelf filing ครั้งแรกผู้ออกจะจัดส่ง base prospectus และส่ง prospectus supplement ตามระยะเวลาที่กำหนด เช่น 1-2 ปี หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลสำคัญ ในส่วนของ pricing supplement จะส่งเมื่อจะขายในแต่ละครั้ง การ shelf filing จึงช่วยลดภาระเกี่ยวกับเอกสารและระยะเวลาในการเสนอขายของผู้ออกได้ แต่ผู้เสนอขายยังคงต้องจัดให้มี filing ฉบับเต็มที่เป็น hard copy หากผู้ลงทุนร้องขอ อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์ดังกล่าวในต่างประเทศส่วนใหญ่จะอนุญาตให้ shelf filing ได้เฉพาะผู้ออกที่เป็นบริษัทที่มีหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (listed company) หรือได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่าระดับ “investment grade”

แนวทางที่เสนอ

1. สำนักงานจะ อนุญาตให้ shelf filing สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภทได้ โดยหากเป็นการขายหุ้นกู้ยืมพันธบัตรจะไม่บังคับว่าต้องมี underlying เป็นตัวแทนกันก็ได้
2. โครงการจะมีระยะเวลา 3 ปีเช่นเดิม และจะมีการแบ่งแบบ filing เป็น 3 ส่วนตามแนวทางของต่างประเทศที่กล่าวข้างต้น
3. ผู้ที่จะได้รับอนุญาตตามข้อ 1 ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้
 - 3.1 เป็นบริษัทที่มีหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ (listed company) **หรือ**
 - 3.2 เป็นผู้ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่าระดับ “investment grade”

1.3 อนุญาตให้ใช้ issuer rating สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภท

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

กำหนดให้ผู้ออกสามารถเลือกใช้การจัดอันดับตราสารหนี้ที่เสนอขายในแต่ละครั้ง (issue rating) หรือผู้ออกหุ้นกู้ (issuer rating) หรือผู้ค้ำประกันหุ้นกู้ (guarantor rating) อย่างใดอย่างหนึ่งในการเสนอขายตราสารหนี้ระยะสั้น (ตั๋วเงินหรือหุ้นกู้ระยะสั้น) หรือหุ้นกู้อนุพันธ์ แต่ในการเสนอขายตราสารหนี้ระยะยาว (plain vanilla) จะอนุญาตให้ใช้ issue rating หรือ guarantor rating เท่านั้น

แนวทางที่เสนอ

เพื่ออำนวยความสะดวกในการเสนอขายตราสารหนี้และลดค่าใช้จ่ายในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ จึงเห็นควรกำหนดให้การจัดอันดับความน่าเชื่อถือกรณีการออกและเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภทสามารถเลือกใช้ issue rating , issuer rating หรือ guarantor rating ได้ ยกเว้นกรณีที่ตราสารหนี้ที่ออกไม่ใช่ senior debt ไม่สามารถใช้ issuer rating ได้

2. การแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสินค้าในตลาดตราสารหนี้ และเตรียมความพร้อมไปสู่การพัฒนาที่เป็นสากล

2.1 การเพิ่มปัจจัยอ้างอิงในการออกหุ้นกู้อนุพันธ์

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

การออกเสนอขายหุ้นกู้อนุพันธ์ จะกำหนดให้ปัจจัยอ้างอิงของหุ้นกู้อนุพันธ์ต้องเป็นกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

1. ราคาหรือผลตอบแทนของหลักทรัพย์ หรือดัชนีกลุ่มหลักทรัพย์ไทย
2. ราคาสินค้าหรือกระแสรายรับหรือรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักของผู้ขออนุญาต
3. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือราคาทองคำ อนุญาตเฉพาะผู้ขอที่เป็นธนาคารพาณิชย์และได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยให้ใช้ปัจจัยอ้างอิงดังกล่าวได้
4. อันดับความน่าเชื่อถือ (credit rating) หรือเหตุการณ์ที่มีผลต่อการชำระหนี้ (credit event) ของตราสารหนี้
5. ปัจจัยอ้างอิงอื่นที่สำนักงานกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ก.ล.ต.

ประเด็นพิจารณา

ปัจจัยอ้างอิงที่กำหนดขนาดความยืดหยุ่นและอาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินใหม่ๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ดังนั้น เพื่อเตรียมความพร้อมของภาคเอกชนให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้ในอนาคต และเพิ่มเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงและลดความผันผวนของราคาทองคำซึ่งมีการนำเข้าเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องประดับและเพื่อการเก็งกำไรเป็นจำนวนมาก จึงเห็นควรขยายประเภทของปัจจัยอ้างอิงให้มีความยืดหยุ่นมากขึ้น

แนวทางที่เสนอ

เพิ่มปัจจัยอ้างอิงให้ครอบคลุมถึง

1. กลุ่มหลักทรัพย์ (basket securities) หรือ index ของหลักทรัพย์ต่างประเทศ
2. กรณี underlying เป็นราคาทองคำขยายประเภทผู้ออกให้กว้างขึ้นโดยไม่จำกัดเฉพาะธนาคารพาณิชย์ที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารแห่งประเทศไทยเท่านั้น โดยใช้หลักเกณฑ์ทำนองเดียวกับการออกหุ้นกู้อนุพันธ์ที่มี underlying ประเภทอื่น (ตามเกณฑ์ปัจจุบันสำนักงานจะอนุญาตผู้ออกหุ้นกู้อนุพันธ์ ได้แก่ ผู้ที่ได้ derivatives dealer license หรือบริษัททั่วไปที่บริหารความเสี่ยงกับบุคคลดังกล่าวหรือผู้ออกมี natural hedge position กับปัจจัยอ้างอิง) อย่างไรก็ดี เรื่องนี้ต้องผ่านการพิจารณาของธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย

2.2 การกำกับดูแลตัวเงินที่มีอนุพันธ์แฝง

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

สำนักงานกำหนดหลักเกณฑ์ในกำกับดูแลการออกเสนอขายตัวเงิน โดยยกเว้นให้ ตัวเงินที่สถาบันการเงินเป็นผู้ตั้งจ่าย ผู้ออกตัว ผู้รับอวัลผู้ตั้งจ่ายทั้งจำนวน ผู้รับอวัลผู้ออกตัวทั้งจำนวน หรือผู้จ่าย และให้การรับรองตลอดไป ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นหลักทรัพย์ที่ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน เนื่องจากเป็นความเสี่ยงของธนาคาร (bank risk) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำกับดูแลอยู่แล้ว อย่างไรก็ดี ปัจจุบันมีสถาบันการเงินเช่น ธนาคารพาณิชย์หลายแห่งสนใจออกตัวเงินที่มีอนุพันธ์แฝง (structured note) ซึ่งตัวเงินลักษณะนี้จะมีความเสี่ยงนอกเหนือจาก credit risk และผู้ลงทุนในตัวเงินประเภทนี้ควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงของตราสารในระดับเดียวกับที่ควรมีกรณีลงทุนในหุ้นกู้อนุพันธ์ จึงควรมีหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลในลักษณะเดียวกับหุ้นกู้อนุพันธ์ด้วย

แนวทางที่เสนอ

กำหนดให้ตัวเงินที่มีอนุพันธ์แฝงเป็นหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะออกโดยสถาบันการเงินหรือไม่ก็ตาม และใช้เกณฑ์กำกับดูแลเดียวกับหุ้นกู้อนุพันธ์ (structured note) ด้วย ทั้งนี้ ผู้ออกสามารถใช้เกณฑ์ shelf filing ตามข้อ 1.2 ข้างต้นได้เช่นเดียวกัน

2.3 กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีสาขาในประเทศไทยออกตราสารหนี้ได้ทุกประเภท

หลักเกณฑ์ปัจจุบัน

อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีสาขาเต็มรูปแบบในประเทศไทย (full branch bank) สามารถออกและเสนอขายตราสารหนี้ได้เฉพาะหุ้นกู้อนุพันธ์และตราสารหนี้ระยะสั้น แต่ยังไม่อนุญาตให้ออกและเสนอขายตราสารหนี้ระยะยาวได้ (plain vanilla)

แนวทางที่เสนอ

กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีสาขาในประเทศไทย สามารถออกและเสนอขายตราสารหนี้ได้ทุกประเภท เนื่องจากไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะจำกัดการออกตราสารหนี้แบบ plain vanilla ในกรณีที่เปิดให้ออกตราสารหนี้ประเภทอื่นได้แล้ว

แบบสำรวจความคิดเห็น

ข้าพเจ้ามีความเห็น ดังนี้

1. การแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ผู้ออกหุ้นกู้สามารถออกและเสนอขายหุ้นกู้ได้คล่องตัวขึ้น

1.1 การจัดกลุ่มผู้ลงทุนรายใหญ่ (high net worth: HNW) และผ่อนปรนเกณฑ์การเสนอขายผู้ลงทุนสถาบัน

1.1.1 ควรกำกับดูแลการขายเสนอขายต่อ HNW เช่นเดียวกับการเสนอขายต่อผู้ลงทุนสถาบัน

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

1.1.2 กรณีเห็นด้วยกับหลักการข้อ 1.1.1 กรณีขายตราสารหนี้ที่มีอนุพันธ์แฝง (structured note) ให้แก่ผู้ลงทุนสถาบันและ HNW ผู้ออกจะต้องจัดให้มีผู้ได้รับใบอนุญาตจัดจำหน่ายตราสารหนี้ (underwriter) และขายผ่านผู้ติดต่อผู้ลงทุนที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงาน

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

1.1.3 กรณีเห็นด้วยกับหลักการข้อ 1.1.1 การตรวจสอบคุณสมบัติตามนิยาม HNW ให้เป็นหน้าที่ของ issuer หรือ dealer หรือ underwriter ที่ติดต่อกับผู้ลงทุน ตามหลัก know your client

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

1.1.4 แก้ไขหลักเกณฑ์การขายผู้ลงทุนสถาบัน(รวม HNW)ให้ใกล้เคียงต่างประเทศโดย
ไม่บังคับให้ต้องมี rating แต่ให้เป็นตามกลไกตลาด

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

1.2 อนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาต shelf filing สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ได้ทุกประเภท

1.2.1 กรณีออกเสนอขายหุ้นกู้อนุพันธ์ไม่บังคับปัจจัยอ้างอิงต้องเป็นชนิดเดียวกัน

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

1.2.2 คุณสมบัติของผู้ขอรับอนุญาต shelf filing ต้องเป็นบริษัทที่มีหุ้นจดทะเบียนใน
ตลาดหลักทรัพย์ฯ หรือมีอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่าระดับ “investment grade”

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

1.3 อนุญาตให้ใช้ issuer rating สำหรับการเสนอขายตราสารหนี้ทุกประเภท ยกเว้นกรณีตราสารหนี้
ที่ไม่ใช่ senior debt ให้ใช้ issue rating

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม _____

2. การแก้ไขหลักเกณฑ์เพื่อเพิ่มความหลากหลายของสินค้าในตลาดตราสารหนี้ และเตรียมความพร้อมไปสู่การพัฒนาที่เป็นสากล

2.1 การเพิ่มปัจจัยอ้างอิงในการออกหุ้นกู้อนุพันธ์

2.1.1 เพิ่มปัจจัยอ้างอิงที่เป็นกลุ่มหลักทรัพย์ (basket securities) หรือ index ของหลักทรัพย์ต่างประเทศ

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

2.1.2 เพิ่มปัจจัยอ้างอิงที่เป็นราคาทองคำ และให้ขยายประเภทผู้ออกให้กว้างขึ้น โดยไม่จำกัดเฉพาะธนาคารพาณิชย์ต้องเป็นผู้ออก

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

2.2 การกำกับดูแลตัวเงินที่มีอนุพันธ์แฝง (structured note) เช่นเดียวกับหุ้นกู้อนุพันธ์

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

2.3 กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่มีสาขาในประเทศไทยออกตราสารหนี้ได้ทุกประเภท

เห็นด้วยกับหลักการ

ไม่เห็นด้วยกับหลักการ

ข้อสังเกตเพิ่มเติม

ลงชื่อ.....

(.....)

บริษัท.....